

Tringan petoretki Hankoon 7.9.2013

Bussi starttasi Sibeliusakatemialta tuttuun tapaansa kello 7, ja kun Finnoon liittymästä vielä poimittiin viimeiset kyytiläiset, niin vahvuus oli yhteensä mukavat 38 retkeläistä + oppaat Aleks Mikola ja Tuukka Dunkel. Keli oli koko päivän kesäinen, aurinko paisteli sinitaivaalta, tuuli oli olematonta tai hyvin heikkoa ja lämpötila huiteli päivällä jossain parinkymmenen asteen tietämissä.

Perinteiseen tapaan retki aloitettiin ajamalla suoraan Haliakselle. Niemessä oli melkein enemmän ihmisiä kuin lintuja, kun paikalla oli meidän lisäksi n. 50 EURINGin rengastuskokouslaista ja lisäksi omatoimisia päiväretkeilijöitä, eli etelämetsän kalliolla meinasi olla hieman ahdasta. Sinitaivas ja heikko tuuli ei oikein suosinut Haliasta, ja metsäkirviset sekä peipot lentelivät melko korkealla. Varpushaukkoja sentään nähtiin muutama kymmenen muuttavaa, kuikkia jokunen, yksi palokärki jne. Kädestä päästiin tällä kertaa ihailemaan puukiipijää ja punarintaa. Vaille yksitoista lähdettiin vaeltamaan takaisin kohti bussia ja uusia seikkailuja.

Bussilla suunnattiin Täktomin Golffille, jossa todettiin heti ulos päästyä mukavaa petomeininkiä, kun taivaalla oli sääksi sekä mehiläis-, että hiirihaukkoja. Kohta löydettiin kauempaa kohti tuleva hieno viidentoista mehiläishaukan parvi, joka tuli lopulta pyörimään melkein suoraan päällemme. Myös varpushaukkoja paineli tasaiseen tahtiin kohti läntisiä ilmansuuntia. Osa porukasta lähti komppaamaan niittyä heinäkurpan toivossa. Kohta niityn toisesta päästä alkoikin kuulua älämölöä, ja hetken päästä komppaajien lentoon ajama **heinäkurppa** lensi mukavasti staijaamaan jääneiden vierestä, jonka johdosta lähes kaikki retkeläiset ehtivät nähdä linnun. Yrityksestä huolimatta lintua ei löydetty enää uudestaan, vaan lentoon saatiin vain taivaanvuohi. Ennen lähtöä ehdittiin tehdä äänihavainnot lapinkirvisestä ja lapinsirkusta.

Yhden aikaan lähdettiin Täktomista ja jatkettiin kahvitauelle Karjaan Shellille, jossa kahvittelun lomassa hoidettiin retkenpinnaksi ruskosuohaukka. Shelliltä jatkettiin matkaa Inkoon Degerbyhyn, jossa lentokentällä todettiin olevan runsaasti lentokoneita mutta vähän lintuja. Tästä sisuuntuneena jatkettiin Degerbyntietä pohjoiseen, ja pysähdyttiin kylän pohjoispuolen pelloille. Tässä päästiin ihailemaan mm tiklejä sekä saalistelevaa piekanaa, mutta ei himoittuja suohaukkoja.

Niinpä siirryttiin viimeisenä oljenkortena legendaarisen Siuntion Sunnanvikin kuusen alle staijaamaan. Tämä tuottikin heti tulosta, kun melkein heti löytyi kaukaa pohjoispuolen pelloilta saalisteleva nuori sirosuohaukka, joka katosi välillä metsäsaarekkeen taakse mutta tuli sitten taas esiin ja lähti onnekkaasti tulemaan suoraan kohti. Lintu ohitti hienosti myötävalossa matalalla noin 150m päästä, ja se saatiin määritettyä nuoreksi **arosuohaukaksi**. Lintu jatkoikin ensin kauas itään peltoja pitkin, mutta kääntyi sitten takaisin ja palasi myöhemmin saalistelemaan kauemmas pohjoispuolelle. Vertailun vuoksi näyttille tuli kohta myös naaras sinisuohaukka.

Sunnanvikistä otettiin suunta kohti Helsinkiä, johon saavuttiin puoli kuuden maissa. Matkalla saatiin Lauttasaaresta vielä retkelle uudeksi lajiksi varpunen, ja lajisumma nousi täten yhteensä lukuun 87.

- Aleks Mikola

Etelämetsän kalliolla oli aamulla lähes tungosta, paikalla myös EURINGin rengastajakokous.

Nuori arosuohaukka löytyi Siuntion Sunnanvikistä, kuva © Erkki Heinonen